

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Constantin Nepotu împotriva Veronicăi Nepotu, intervenient accesoriu
Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, STAS Ialoveni

(modificarea domiciliului copilului minor)

împotriva deciziei din 18 iunie 2025 a Curții de Apel Centru

Dosarul nr: 2ra-749/25
Nr. PIGD 2-23051417-01-2ra-16102025

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni – jud. C. Albu
Curtea de Apel Centru - jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin

17 decembrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat avocata Tamara Boubatrîn, în interesele Veronicăi Nepotu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 aprilie 2023, avocata Zinaida Cealic, acționând în interesele lui Constantin Nepotu, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Veronicăi Nepotu, având ca obiect modificarea domiciliului copilului minor.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 6 iunie 2018, a fost desfăcută căsătoria dintre acesta și pârâta Veronica Nepotu, fiind stabilit domiciliul copiilor minori – xxxx xxxx– la mamă.

3. Reclamantul susține că minora xxxx locuiește cu el de câteva luni și refuză să revină la domiciliul mamei, invocând un climat familial nepotrivit. Totodată, acesta menționează existența unor suspiciuni privind comportamentul inadecvat al concubinului pârâtei, aspect aflat în prezent în examinare într-o cauză penală.

4. Reclamantul relevă că minora nu a găsit sprijin în solicitările adresate mamei sale și că se simte în siguranță alături de tatăl și bunicii paterni. Acesta locuiește împreună cu părinții săi în xxxx xxxx, într-un imobil aflat în proprietatea familiei, unde minora dispune de condiții adecvate de trai, inclusiv cameră proprie.

5. Reclamantul consideră că, în vederea respectării interesului superior al copilului, este în beneficiul xxxx ca domiciliul acesteia să fie stabilit la el, întrucât îi poate asigura stabilitate, protecție și un mediu favorabil dezvoltării armonioase. Totodată, a susținut că nu intenționează să limiteze relația copilului cu mama și nu va împiedica vizitele și comunicarea dintre acestea, atât timp cât acestea nu afectează drepturile minorei. În consecință, a solicitat stabilirea domiciliului minorei xxxx la tatăl său, Constantin Nepotu.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin [hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 11 iunie 2024](#), a fost admisă cererea lui Constantin Nepotu privind modificarea domiciliului minorei. Domiciliul minorei xxxx, a fost modificat și stabilit la tatăl, Constantin Nepotu.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 5 iulie 2024, avocata Tamara Boubatrîn, în interesele Veronicăi Nepotu, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 11 iunie 2024. Ulterior, la 28 februarie 2025, a depus apelul motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și respingerea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin [decizia Curții de Apel Centru din 18 iunie 2025](#), a fost respinsă cererea de apel și menținută hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 11 iunie 2024.

9. Instanța de apel a constatat că părțile au o fiică minoră, xxxx, născută la xxxx, fapt dovedit prin certificatul de naștere depus la dosar. Prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 6 iunie 2018, căsătoria părților fusese desfăcută, iar domiciliul minorei fusese stabilit la mamă. Ulterior, reclamantul Constantin Nepotu a solicitat modificarea domiciliului copilului și stabilirea acestuia la tată.

10. Instanța de apel a analizat cauza prin prisma art. 38, 52, 58, 62 și 63 din Codul familiei, reținând că, în absența acordului părinților, domiciliul copilului se stabilește de instanță în funcție de interesul superior al acestuia, ținându-se cont de vârsta, opinia și gradul de maturitate al copilului, de condițiile oferite de fiecare părinte și de avizul autorității tutelare.

11. Pe baza probelor administrate, instanța de fond a stabilit corect că minora locuia efectiv la tată, că fusese instituită custodia în favoarea bunicii paterne în absența acestuia și că avizul autorității tutelare confirma oportunitatea stabilirii domiciliului la tată. De asemenea, minora xxxx, care atinsese vârsta de xxxx, își exprimase clar dorința de a locui cu tatăl, conform declarației depuse la dosar.

12. Instanța de apel a reținut că drepturile părintești trebuie exercitate în interesul copilului și că părintele la domiciliul căruia copilul nu locuiește păstrează dreptul la relații personale, în condițiile art. 64 din Codul familiei. Totodată, a menționat că măsura stabilirii domiciliului la tată nu constituia o sancțiune pentru mamă, ci o soluție dictată de interesul superior al copilului.

13. Argumentele apelantei au fost respinse, întrucât contraveneau probelor cauzei și constatările primei instanțe, nefiind de natură să răstoarne situația de fapt sau aplicarea corectă a normelor legale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 16 octombrie 2025, avocata Tamara Boubatrîn, în interesele Veronicăi Nepotu, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 18 iunie 2025, solicitând casarea acesteia și respingerea acțiunii.

15. În motivarea recursului, recurenta a invocat incidența art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel ar fi arbitrară și întemeiată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

16. Recurenta a afirmat că instanțele au examinat superficial cauza și au modificat nejustificat domiciliul minorei, fără probe pertinente care să impună schimbarea soluției stabilite prin hotărârea irevocabilă din 6 iunie 2018. Aceasta a susținut că s-a acordat o importanță excesivă declarației minorei, fără a verifica dacă tatăl îi poate asigura condiții locative adecvate.

17. Recurenta a contestat și concluziile instanțelor referitoare la pretinsele fapte imputate concubinului său, susținând că raportul de expertiză anexat la dosar nu poate constitui probă concludentă în lipsa unei hotărâri penale definitive de condamnare, astfel încât aceste elemente nu puteau fundamenta schimbarea domiciliului minorei.

18. De asemenea, recurenta a susținut că instanțele au aplicat eronat art. 38 alin. (2) lit. d) din Codul familiei, arătând că modificarea domiciliului minorului este admisă doar în prezența unor probe concludente privind comportamente grave din partea părintelui cu care copilul locuiește, probe care în speță lipsesc.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

20. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

21. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

22. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

23. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat în ședință publică la 18 iunie 2025, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 17 septembrie 2025 (f.d. 129, vol. I). Prin urmare, recursul declarat de avocata Tamara Boubatrîn, în interesele Veronicăi Nepotu, la 16 octombrie 2025 este considerat depus în termen (a se vedea pct. 20).

25. În aprecierea recursului declarat de avocata Tamara Boubatrîn, în interesele Veronicăi Nepotu, Completul de judecată constată că acesta este vădit neîntemeiat în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Deși recurenta a invocat temeiurile de casare prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate, aceasta nu a individualizat probele pretins denaturate, omise sau interpretate eronat și nici nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția atacată și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție.

26. Examinarea recursului relevă că acesta nu conține critici de drept propriuzise, ci reia aspecte de fapt deja examinate de instanța de apel. Recurenta își exprimă dezacordul față de soluția pronunțată, fără a indica în ce mod instanța de apel ar fi încălcat normele de drept material ori procedural, limitându-se la contestarea aprecierii probelor – aspect care, potrivit art. 432 din Codul de procedură civilă, nu poate constitui temei de casare.

27. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, reținând că soluția primei instanțe este în concordanță cu interesul superior al copilului, cu ansamblul probelor administrate și cu prevederile art. 38, 52, 58 și 63 din Codul familiei. Instanța a stabilit că minora locuia efectiv la tată, că avizul autorității tutelare confirma oportunitatea stabilirii domiciliului la acesta, iar minora, având deja împlinită vârsta de xxxx, și-a exprimat dorința de a locui cu tatăl.

28. Completul de judecată subliniază că art. 63 din Codul familiei instituie regula potrivit căreia minorul care a împlinit 14 ani își exprimă personal opțiunea privind domiciliul său, iar instanța are obligația de a ține cont de această opțiune, în măsura în care ea nu contravine interesului superior al copilului. În prezenta cauză, opțiunea minorei este stabilă, convingătoare și confirmată de situația de fapt, respectiv locuirea efectivă la tată.

29. Critica recurenței referitoare la pretinsa aplicare eronată a art. 38 alin. (2) lit. d) din Codul familiei este nefondată. Norma invocată nu condiționează modificarea domiciliului minorului de existența unor comportamente grave ale părintelui cu care acesta locuiește, ci consacră obligația instanței de a stabili domiciliul copilului în conformitate cu interesul său superior, evaluând cumulul circumstanțelor relevante. Interpretarea propusă de recurentă nu are suport legal.

30. Susținerile recurenței privind neclarificarea situației locative a tatălui sunt contrazise de înscrisurile administrate în cauză, inclusiv avizul autorității tutelare și investigațiile sociale, care atestă existența unor condiții adecvate de trai pentru minoră, precum și faptul că aceasta locuia efectiv în acel mediu, beneficiind de îngrijirea constantă a bunicii paterne în perioadele de absență a tatălui.

31. Recurența a formulat doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată, fără a prezenta argumente juridice pertinente care să încadreze recursul în limitele prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, ceea ce justifică aprecierea recursului ca vădit neîntemeiat.

32. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

33. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocata Tamara Boubatrîn, în interesele Veronicăi Nepotu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat